

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Společnost nedůvěry náš nový velký projekt.

Jak silná je výra v konspirace, čemu Češi věří a jak moc a proč by nás to vůbec mělo zajímat.

Na to všechno se ptám kolegi datového novináře Honzi Cibulky a Paulini Taberi, ševky Centra Provýzkům Veřejného míniní.

Dnes je pondělí 19. června.

Ahoj a dobrý den, vítejte ve Vinohradské 12. Honza Cibulka, kolega si rozhlasu.

Ahoj.

Paulina Taberi, sociološka, dobrý den.

Dobrý den.

Je Česko společností nedůvěry?

Není, není.

Ale proč jsme ten výskum tak nastvali je, že my jsme předpokládali, že nedůvěra ve stát, jeho instituce nebo v celkový společností systém bude hrát roli.

Výskum se nám ukázal, že hra je zcela zásadní roli v tom, jestli lidé budou na chylní věřit konspirantšním teorím a desinformacím.

A zároveň bych se popřela a Česko společností nedůvěry je.

Ono totiž záleží na tom, na co se přesně ptáme a co přesně měříme většinou.

Když měříme důvěru, tak měříme důvěru i v meznářími srovnání politickým institucím, protože to jsou instituce, které nějakým způsobem legitimizují režim a demokracii.

A ta důvěra je poměrně nízká a to nejen v České republice, jsou země, kde je vyšší a jsou zeměne zajméná zeměstřední Evropy, východní Evropy, latinské Ameriky, kde je nižší.

A potom se musíme ptát, co to pro vás jako znamená,

jestli to popisuje celou společnost a spíšeené,

mít třeba v České republice víme, že máme instituce, kterým důvěřujeme, jsou to třeba instituce, jako je Armada nebo policie.

Tam třeba důvěra je relativně vysoká a co je důležité od 90. let stoupa.

To znamená, jsme i nejsme společností nedůvěry a musíme se ptát, jakým institucím důvěřujeme, to jsou třeba tým mocenským instituce, ale je relativně i soudům a podobně, a kterým institucím nedůvěřujeme a co to teda znamená.

Honzo, proč nás to vůbec zajímá,

jestli jsme nebo nejsme společností nedůvěry?

Rozla se tady tomu projektu věnuje, protože tema nějakých dezinformací

a konspirací v tom veřejném prostoru rezonuje už docela dlouho,

střídavě se vrací a my jsme vlastně cítili, když jsme na tom reportovali,

že nám tady chybí nějaké faktické podklady, protože spoustali dní na to má názor,

opakovaně se to vrací jako politické tema, měli jsme tady snahy

oprosazení různých jako regulací, zákonu, nějaké akční plány právě na boj s dezinformacemi,

ale my jsme vnímali, když jsme to obsali, že všechny tady ty politické snahy

tak nebyli podložené jako něčím faktickým, většinu to byly něčí názory,

často se tady do vlastně veřejného prostoru dostávaly jednotlivci,

kterí třeba nebyli odborníci, nebyli výskumníci, ale měli na to tema nějaký silný názor,

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

ten názor velmi jako sebevědom mě prezentovali a na základě toho potom docházalo k nějakým jako řeknu společenským no bo politickým rozhodnutím, jak tedy tady s tou problematikou naložit, ale nám právě chybilo jako nějaké faktické podložení, aby jsme teda věděli, jak si ta česká společnost stojí a o jaký problém tedy dě nebo nejde.

Nedůvěra se často pojí s pojímáním konspirace, vy to používáte i v tom novém výskumu v té sérii několika článků, proč se bavíme o konspiracích a ne v tom mnohem častějším slůvku totiž dezinformace, které se objevoje v posledních letech v mediální prostoru? My se bavíme trochu o obojím, protože v tom našem výskumu samozřejmě primárně tam byly předkládány nějaké výroky ohledně konspirací teorií, což jsou teorie, které jsou, řekněme, mnohem stářejší, nebo jsou takové, jsou tady přítomné některé z nich, které jsme tam předkládali nikoli v nějaké dvou měsíce, ale třeba 20 let, 30 let a tak dále.

Takže to je nějaké gro, které je tady přítomno další dobů a potom jsme tam samozřejmě zaradili i nějaké dezinformační narrative, které jsou, dejme tomu, aktuální a které by mohli mít dopad.

Proč jsme se pro to rozhodli? Vlastně to má dva důvody.

Jeden důvod je celá prakticky a to tak, že dopad dezinformace můžete měřit jenom v té chvíli, kdy právě probíhá prostorem.

To znamená, stát dezinformace má relativně krátkou dobu, dá se vyvrátit, dá se nějakým způsobem ověřit.

Ty konspirací teorie jsou složitéjší, dost často vlastně se vzpíraj nějaké fazvisifikaci, je velmi těžké, jako celý ten konspirací naradej v té teorii, jako vyvrace, a vlastně nabízej mnohem širší alternativní výklad.

Ta dezinformace může být velmi jednoduchá, velmi učilová, může pomínout velmi rychle, jako třeba když se objevila v průběhu prezidentských voleb dezinformace, že Petr Pavel zemřel nebo něco takového.

To je velmi krátkou dobou dezinformace, který dopad můžeme měřit, vlastně třeba jenom to dopoletné, kdy se uvěří ta informace, kdy se ke všem dostane, a zase se dostane ta verze, která je správná.

Takže ta konspirací teorie je dlouhodobější, sofistikovanější, třeba typologicky, ve vakcínách jsou jedy, které nám chtějí lékaři napíchat do žil?

Třeba, to může být, ale konspirací teorie vlastně pracují celkovým výkladem světa, tam může být nějaký nový světový řád, nebo že svět ovláda i nějaké síly, které jsou v pozadí, jaké my nevidíme, a ty politici jsou jenom nastečení, nebo novináři jsou jenom tí, který pracují plněkou jiného.

Tamte o mnohem jako širší výklad světa, než jenom to, že se usálí jeden konkrétně narady, třeba o nějaké instituci, nebo o nějakém člověku.

Třeba konkrétně, pokud se budeme držet těch čipů v těch vakcínách, tak tam tím cílem není jenom prostě otrávit populaci, podle těch konspirací těch teorií, že by jsou tady proto,

aby třeba právě bylo gejcovi umožnili ovládat lidstvo,
že je to nějaké jako jeho dlouhodobé plán,
který se navazuje na to, že existuje nějaké tedy uskupení elit,
které zezadu tahaí za ty nítky a ovládají společnost,
tak právě tím, že tady tady ta jednotlivost,
nějaké vakcí nejtřeba v tu chvíli proti covidu,
se stanou součástí nějakého širšího dlouhodobého plánu
a ta informace o tom, že tady nějaký takový hled plán,
nějaká taková jako konspirace existuje,
tak to je nějaká dlouhodobá konspirací teori.
A když dám další příklad, tak třeba to může být
migrační vlna do Evropi uprchlíku,
že ten síl není ten, aby ti lidé uprchlí před válkou,
ale že chtějí obsadit Evropský kontinent a tak dále.
A zase to jsou části nějaké dlouhodobé konspirací teori
o tom, že ty elity se snaží ovládnout oslabit západ
a převzít nad ním kontrolu.
A tomuhle Češi věří?
My jsme přišli samozřejmě na to,
že jde o migrací zeměn a z jiných kultur.
My tam totiž po to máme nějaké skupiny,
které jako více podléhají vlastně těch antimigračních narativům,
ale zároveň, když jsme se jí v tali na přímání Ukrainců,
tak jsou relativně střícní k tomu,
že by se tady mohli jako usadit i s tou potřebnou dobů.
Sou narativí, který mají větší úspěch,
to znamená, že třeba ty řekneme anti-islámské,
nebo ty migrační narativy jsou přímány mnohem větší střícností,
než třeba narativy vůči Rusku.
A jsou tam samozřejmě, my jsme se točíš do těch narativů,
snažili vložit celé to spektrum.
A my jsme v podstatě tam zařazovali narativy,
u který jsme přepokládali, že budou více sdílení,
po migrační krizmi jsme přepokládali,
že ty antimigrační narativy budou ty více sdílené,
ale jsou tam i narativy, které jsou relativně byzární
a nejenom, protože máme ten politický postoj,
jako je to u těch proluských narativů,
ale že jsou prostě malo sdílené,
nebo malo rozšířené.
Třeba zrovna, třeba jsme se ptali na to,
jestli byla princezna Diana, jako zahražděna
a takovéhle věci, které vlastně ani nejsou tně politické,
ani antisistémové, jenom jsme mapovali to,

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

co vidíme na té strany nabídky, jaká je ta poptávka.
Ano potom znikali ty otázky,
které mapovali jak moc tedy Češky a Češi,
nejenom, jestli to znají, ale jak moc to mu věří,
protože vlastně ten rozdíl mezi tím je taky velmi podstatný.
Pokud si vezmeme právě, jak Paulina změňovala
ty bizarní konspirační teorie, jako třeba Gentrails,
to znamená, že ty kondenzační čáry
zaletadly obsahují nějaké chemikálie,
které tady třeba snižují porodnost v Evropě,
tak tohle je věc, kterou zná v Česku spoustalidí,
ale minimum lidí tomu věří.
Stopy zaletadly obsahují tajně přidané
nebezpečné chemické nebo biologické látky.
Určitě Ano odpověděli 3% dotázaných,
spíše Ano 4%, tak na půl 8%.
Pandémie COVID-19 byla ve skutečnosti
vymyšlená jako zámenkak ovládnání lidí.
Určitě Ano odpovědělo 9% dotázaných,
spíše Ano 11%, tak na půl 14%.
Nelegální migraces afrických zemí je organizovaná akce,
která má vesk ovládnutí Evropě k Míšeneckou rasou.
Určitě Ano odpovědělo 8% dotázaných,
spíše Ano 13%, tak na půl 16%.
Svět ve skutečnosti řídí skryté elity,
které jsou mocnější než jednotlivé vlády,
politici jsou jenom jejich lódkami.
Určitě Ano odpovědělo 12% dotázaných,
spíše Ano 18%, tak na půl 21%.
Člověk se může nechat sám sebe otestovat i na stránkách
i rozlasu, kde ty otázky jsou mu položené,
on odpovídá, věřím tomu, spíše Ano, spíšené, nevím a tak dále.
A pak mu víde i procentuálně to,
kolik dalších čechů procentuálně
tedy spolu s ním má podobný názor,
tak kde se ta leta data vzala?
My jsme prováděli sociologický výskum,
ten vzorek byl 3880 lidí,
právě proto, abychom se mohli podívat
hlouběji do toho vzorku,
a ta čísla populační,
ze kterými se ten člověk tam setká,
můžete s ním a srovná to jsou z toho čísla,
s toho výskumu.

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

To moje ještě zdůrazním,
že ta kalkulačka na webu,
kde se člověk může srovnat,
tak my tady z ní nezbíráme.
My říkáme jenom, takhle to vidí prostě lidé okolo vás,
takhle to vidí další lidé ve společnosti
a je na vás, co si z toho vezmete.
A v teorii se nedá rozdělit Česká populace
do několika různých skupin
podle toho jak moc věří,
nebo nevěří konzpračním teoriím.
My jsme to zkusili empiricky.
My jsme si vzali 22 roku
nebo 20 narrativů,
které na tom webu lidé mohou
i vidět o testovaci.
A na tom jsme provedli
týp analýzy,
která semenuje analýza
latentních tříd.
A tam jsme
udělali, že ideální řešení
na analýze mám vždycky nablít
několik možných řešení toho,
že to řešení, které má
nejlepší statistický fit
a dává největší smysl
je rozdělit populaci
na osm skupin.
Na základě právě toho,
jak lidé v tom našem sociologickém průzkumu
odpovídali na tyto otázky.
A ty skupiny jsou dělány právě
podle vzorce, které ta analýza
objevila, nebo kterou jsme objevili
za odpověďmi na
tyto konspirací
a desinformační narrativi.
Jaké ty skupiny jsou tedy například?
Ty skupiny jsou takové,
že vlastně se nám vytvořila škála
od nějakých velmi silných odpůrců
až po silné příznivce
s tím, že vlastně

nedá se říct, že by ta společnost byla nějak striktně rozdělená na dva tábory nebo že by tady silně převažoval tábor příznivců nebo odpůrců. Ale je tam celá škála a vlastně je to takovým, až řekněme středem, kde jsme identifikovali skupinu i apatických, který to vůbec nezajímá. Nezajímá jej jak politický systém nebo jak ty otázky, tak je nezajímá a vlastně vůbec tomu nevěnují žádnou pozornost. A pak jsou tam tady tady tady, který jsme nazvaní něco na tom je to jsou lidé, které to hrovně nějak zvaž nezajímá, ale vlastně to nevilučí a to odpovědi jsou takové jako vlašné, nejsou příliš jako radikální a nejsou příliš přesvědčení o svých názorech. Na těch pohlech máme ty silné odpůrce silný příznivce, s tím, že ty příznivci, takové to řekněme silné jádro, které se vztahuje k těm konspiračním teoriím a disinformační nárativům je zhruba 6%. Těch silných odpůrců je kolem 17%. A pak tam máme takový tým mirný příznivci a takový, který se tematicky liší a mirný odpůrci, který jsou buď více nebo méně, tak nějak se vztahuje k tomu systému. Dá se říct nějaká konspirace nebo témá z těch 20, kde ta bipolarizace byla nejsilnější, nebo kde naopak ta společnost je rozdělená v pokouskách 20% nevím, 20% silně věřím, 20% silně nevěřím. Rusko zautočo na Ukrajinu, na to se Češi schodnou? Na to se Češi schodnou. Ale tam je důležité si říct, že vlastně to, co definuje tu skupinu těch silných

příznivců, těch
konspiracistů nebo těch lidí, co prostě
ukonzumují ty konspirační teorie,
tak de o to, že oni mají nějaký náhle
světa, kterým vlastně filtrují
ty informace. A proto vlastně
lidí, protože u těch otázek je úplně běžné,
že na jednu dvě třeba člověk,
který i nevěří konspiračním teoriím
odpoví, ano, tohle je docela možné.
Když je tam otázka zdali svět řídí nějaké
skryteelity, tak řada lidí si řeknout,
tak vlastně na to mě něco klidně být mohlo.
Ale to důležité je, že
pokud tedy člověk propará obecně
těm konspiračním teoriím, tak má nějakou optiku,
kde vlastně za pohybem celého světa
hledá nějaká různá skryta a spiknutí
a filtruje tím vlastně potom všechny ty narativy
a všechny tu informace, a tím je právě
specificky.
Nakolik je tohle to,
podatých výsledku, co vy teď vidíte
z toho sociologického průzkumu,
spět testu důvěru v ten systém
a stát?
Proto se to jmenuje spolčenostne důvěry,
protože to základní zjištění je,
že a nejenom je to důvěra
ve stáda jeho instituce, ale jdeme tomu
v celý, řekneme spolčenský systém.
Kde jsme vlastně nasipali
důvěru institucím
a nejenom státním a politickým
ale i důvěru médím, což je důležité.
Dali jsme tam i nějakou
důvěru ve směřování, jako
na to Evropská unie, to jestli
je to ta spokojenost s toženstvím,
jestli tam hraj roli.
A potom jsme tam ještě dali něco,
čemu říkáme škála anomie,
což je odcizení od světa
nebo od společnosti.

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

A to celé, když jsme tento index vytvořili a potom jsme se dál dívali v regresní analizách, jak to funguje. Tak tohle je vlastně predikter, který fungoval z daleka nejlíp. To znamená to, jaký člověk připojen nebo odpojen o společenského systému a to zkrzedí i tu důvěru, i tu anomii. Potom naprosto zásadním způsobem ovlivňuje to, jestli je nebo není ochoten věřit konspiračního teorii. Projekt, společnost nedůvěry mimo zaměření na díval i další věci. Například to, kolik lidí nedůvěřuje poslanecké sněmovně, přes 70%. Tisku rozhodně nedůvěřuje každý pátý. 16% lidí pak souhlasilo s výrokem, že za určitých okolností může být autoritativní způsob vládnutí lepší než demokratický. Naopak více než polovina odpověděla, že demokracie je lepší než jakýkoliv jiný způsob vlády. V průzkumu se lidé vyjadřovali mimo jiné také k následujícímu výroku. Bylo vědecky prokázáno, že někteří lidé mají mimo smyslové schopnosti, například telepaty, nebo předvídání. Konec citátu celkově s tímhle tvrzením souhlasila většina dotázaných skoro 60%. Honzo, co je pro tebe ta nej větší, nejdůležitější informace zpráva, která z tohole vychází? Pro nás je novináře. Důležitý, že tohle nějakým způsobem

posováte veřejnou debatu.
Konspirace a dnes informace se
hlavně v kontextu útoka
Ruska na Ukraínu posunila do
nějaké, ono se to vlastně
sekuritizovalo, najnou se z toho začala
dělat otázka bezpečnostních složek,
angažovali se tam tejně služby
a bylo to něco, co se řešilo
v polo utajení, my jsme tady měli
problém informovat, o tom, že vznikají
to se to tak jako ve skrytu, ale právě
ta informace, že
jako jádru z toho problému je nějaká nedůvěra,
tak ukazuje, že možná tady to řešení
není úplně optimální, protože my
respektive ten stát by vlastně měl chtít dvtváře
důvěru svých občanů, ukazyva,
že s nimi jedná na rovinu přesvět čivě
komunikovat, vysvětlovat svoje kroky.
Konoc konců viděli jsme to i byhem pandemií
covidu, že tady byli nějaké snahyuté
ovat informace, o vývojité pandemií.
Protože se, že možná tady ty kroky
jako jsou kontraproduktivní, protože my
tu nedůvěru vlastně prohlubujeme. Místo toho,
aby jsme otevřenou jako komunikací
a řeknu takovou jako přímostí
v učítiam občanům, naopak jako jim pomáhali
teda ten svěd vysvětlovat nějak v soulado
a nejim tam vytváře to vákům
proti konspirační teorie, o kterém
tady mluvila Paulína. No tázka je
zdáje to zvratitelné, ten trend
nedůvěry. Pokud se podíváme
na ty silní příznivce, tak tam
ta nedůvěra je tak vysoká,
že téměř to zvratitelné
není. Že jsou nepřesvěčitelní.
Nepřesvěčitelní, protože těm institucím
velmi nedůvěrují a zároveň
ale instituce jsou i média, jako když
mluvím o institucí, nemyslím tím jenom
politické jako nemyslím tím parlament, vládu a tak prezidenta

ale já tím myslím i média.
Ale samozřejmě my tam máme
mnoho, mnoho dalších
skupin, které sice nejsou
tak silně jako připojené na ten
daleká, jako nějak vtáhli
do nějakých konspiračních teorií
a dokonce i ty, který jsme tam identifikovali
jako příznivce, my jsme
jich nazvali mírní příznivce, konspirací
se zaměřením třeba na migraci, to znamená
oni těmhle těm nárativům, jako
přikládají větší váhu a s větším důrazem
im věří. Ale zároveň, když
se na ně podíváme, tak jsou velmi, řekněme
prosistémový lidé, jako to jsou lidé
zpojení sřenstvím, na to
jsou to lidé, který jako nějak neodmítají
demokratický systém,
ale zároveň, jako říkají
tahle skupina v největší míře,
že autoritářky způsob vládnutí může být
jako výstím ohledu lepší, než je
demokratický. To znamená je to
skupina, která naopak rád vnímá
jako velmi pozitivně
a ani neodmítá současný politický systém
v nějaké jako extrémní míře.
No a pak tam máme skupinu třeba něco na tom
je to nejsou lidé, který jako
nějak extrémně
opadá i nějakým konspiracím,
nevilučují to a
tamá smyslu tu důvěru rozhodně posilovat,
protože pokud se bude prohubovat
nedůvěra, tak ty lidé se prostě
odtáhnou od toho státu a v zázledě
vidíme dvě možnosti. Jedna možnost je
ta antisistémovost, ale druhá možnost
a ta není o nic nebezpečnější
jako nebo méně nebezpečná.
Je prostě upadání do apaty
nebo do toho, že je vlastně jedno,
jak to je, protože co se děje, protože

pro nás je to stejně něco
nedosažitelného a nutně
lidé nemusí věřit konspiracím, jenom prostě
už ten systém jako nenaplnuje
to, co oni si myslí, že by měl.
Uplně poslední věc mi k tomu zajímá
to, čiž objevují se čím dál tím častěji
hlasit lidí, kteří nejenom, že nevěří
v ten systém nebo nevěří v ty instituce
jako takové, ale vůbec nevěří,
že jsou legitimní a že existují.
Negrozí upravy u těchto lidí
jejich činos je velmi často
i sledová na médy
odtázka tedy na vás na oba
jako totální vyloučení z té společnosti
a podpory
jaké si kultury exhibicionizmu
v mediálním prostoru, Honza.
Pavíme se samozřejmě o těch lidech,
kteří se objevují na těch
protivládních demonstracích
s nějakým pro ruským narrativem, potom
jsou tu ty bojůvky u těch soudů
a podobně. Já asi nemůžu
v nějakým způsobem hodnotit
mediálně exhibicionismus.
Já bych tady spíš viděl ten problém,
že člověk opravdu jako autenticky
stratí výru v to, že ty instituce
jsou legitymní a
že tedy nějakým způsobem trá ta moc
kterou jako veřejnou moc kterou
ty instituce vykonávají třeba právě soudy
nebo třeba právě policie.
Tak ve chvíli kdy v tohle to absolutně stratí důvěru
tak je více méně otázka
času kdy bude mít pocit, že ten systém
nelegitimně proti němu vystoupí
a začne se proti němu nějakým způsobem bránit.
A my jsme to viděli v základu,
kdy jde třeba něco skandují na soudce
nebo se prostě přetlačují z vystýční strážní
tady na městském soudě v Praze

ale ze zahraničí víme,
že ve chvíli kdy vlastně tady to ocizení
o to systému se jako ešte výrazně prohloubí
takže to může předúst i do nějaké
jako výraznější třeba formy násilí
a proto je opravdu hodně důležité
aby ty lidé vstále
jak zůstali v kontaktu s tím systémem
a by si teď úplně ne řekli,
že je to nelegitimní vláda,
která nad jmé vlastně tyránsky vykonává moc
a oni by se jí měli nebo mohli vzepřít.
Paulíno, jsou to lidé,
kteří nevěří, že existují Česká republika?
My bychom asi měli s být velmi opatrný
na to, že to, co vidíme v medích,
je jako po psání celéte skupiny
to není, jako samozřejmě
vy můžete jako provozovat
dezinformační web z různých důvodů
to vůbec nemusí být důvod,
která máte peníze a tak dále
takže to tak jako není.
Ale ano, to, co já úplně podpisuju to,
co říkal Honza, jako vy můžete mít
fakt velmi silný pocit,
že ten stát vlastně nejedná vůbec
ve vašem zájmu.
A není to medialní exipicionismus,
protože tyto lidé se tam nedostanou
do těch medi, samozřejmě oni
nikdy media nepokryjou
100 tisíc lidí, který a co všechno si myslí.
Takže řekněme nějaké,
jakoby ty demonstracie, nějaká ta medialní prezentace
jde, žijí, jsou dvě věci.
A hrozí u nich, který to
absolutní veloučení ze společnosti
pokud jsou tak neduvěřivý?
Vlastně ne.
A to je to, protože my jsme měřili
takže ještě jednu věc a my jsme
do teď mluvili o institucionální důvěře.
My jsme měřili i

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

mezilickou důvěru a to na kolik ty lidé věří svým blízkým a svému okolí. A tam jsme u těch skupin, které jsme nějakým způsobem jste analízi získali, ale tohle se ty skupiny neliší. To znamená, ty lidé důvěřují svému okolí a v tomhle smyslu jsou jako ukotvení v té společnosti. Oni nejsou jako vykořenění a než jo někde o samocení, jako o semělivoci. Jenom věří svému okolí a ty informace, které se k nim dostávají, nutně nemusí projít žádným jiným korektivem v jiných médiích a oni ještě více konzumují ty desinformační weby. Takže vlastně ta informační linka, která se k nim dostává z toho okolí, protože lidé většinou ty v nejvyšší sociální skupinyývají celkem dost homogenní a pokud nejsou tak se výhybají těm tématům, tak vzniká tam nějaké řekněme neprůliš konfliktní informační prostředí, kde tě lidé jako by nejsou příliš vystavování, jako by těm jiným informačním. Žím pádem ještě se posilují více ve svých vlastních názorech. Tak moc díky, že jsme si o tom mohli společně popovídat. Nejde. Tohle už je všechno z Vinohradské 12 z pravodejského podkástu Českého rozhlasu. Dnes s kolegou datovým novinářem s i rozhlasu Honzou Cibulkou a s Paulínou Taberi, která vede centrum pro výzkum veřejného mění, což je výzkumné oddělení sociologického ústavu Akademie věd. Společně jsme probrali konspirační teorie a společnost nedůvěry. Pokud vás tohle téma

[Transcript] Vinohradská 12 / Češi a konspirace. Jsme společností nedůvěry?

zaujalo, tak se doporučuju
podívat na irozhlas CZ, tam
najdete séry článků, ve kterých
se sami můžete otestovat a
přečíst si mnohem víc o tom,
jak na tom Česká společnost s důvěrou
nebo nedůvěrou je.
Na slyšenou zítra.